

NOTA DE PREMSA

El Centre Grau-Garriga d'art tèxtil contemporani inaugura **Forats, codis i puntes**, de l'artista Svantje Busshoff, la proposta seleccionada en el marc de la convocatòria Projecte d'art tèxtil contemporani 2026.

- El Centre Grau-Garriga d'art tèxtil contemporani inaugura **Forats, codis i puntes**, de l'artista Svantje Busshoff, la proposta seleccionada a la convocatòria Projecte d'art tèxtil contemporani 2026.
- El projecte explora la compatibilitat dels codis binaris mecànics propis de les targetes perforades de la pianola i de la màquina de punta mecànica d'ús tèxtil. El resultat recau en el caràcter traduïble de les estructures sonores i visuals.
- El projecte proposa una reflexió sobre la comunicació, la transmissió del coneixement i informació. Com en qualsevol acte de traducció, alguna cosa es desplaça, alguna cosa es transforma i alguna cosa es perd. Però és precisament en aquest desajust on s'obre la possibilitat de nous sentits
- Svantje Busshoff és Llicenciada en Belles Arts a la HfBK Dresden, Alemanya. Des de l'any 2001 viu i treballa a Barcelona i les seves obres s'han pogut veure en diferents espais tant nacionals com internacionals.
- L'exposició es podrà veure entre el 5 de febrer i el 19 d'abril del 2026 a les sala Eixida del Centre Grau-Garriga d'art tèxtil contemporani. La inauguració serà el **dijous 5 de febrer a les 19 h** i comptarà amb la presència de l'artista.
- Aquesta exposició s'acompanya d'un programa d'activitats que inclou: **recorregut acompanyat** a càrrec de l'equip educatiu del programa d'art.santcugat (dissabte 14 de febrer a les 11 h), un **Punt de trobada** a càrrec de la mateixa artista i M. Mercè Rovira i Regàs, presidenta de les Puntaires de Girona i vicepresidenta d'OIDFA, *International Bobbin and Needle Lace Organization* (dijous 19 de febrer a les 18 h) i un **Art en família** a càrrec de la mateixa Svantje Busshoff (divendres 13 de març a les 17.30 h).
- Totes les activitats són amb aforament limitat i és necessària la inscripció prèvia a través del correu casaymat@santcugat.cat, o bé del telèfon 93 565 70 82.
- L'exposició està organitzada per l'Ajuntament de Sant Cugat i compta amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. El projecte ha estat finançat pel Fons Assistencial i Cultural de VEGAP.

Títol: *Forats, codis i puntes*

Artista: Svantje Busshoff

Dates: del 5 de febrer al 19 d'abril de 2026

Organitza: Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporani. Art.Santcugat. Ajuntament de Sant Cugat

Amb el suport de: Departament de Cultura – Generalitat de Catalunya

Material gràfic: <https://elnuvol.santcugat.cat/s/eSBzBQKdKYSM3gb>

@art.santcugat @culturastc @svantjebussho

TEXT BREU

Forats, codis i puntes consisteix en la traducció d'una peça de música en objecte tèxtil. Explora la compatibilitat dels codis binaris mecànics propis de les targetes perforades destinades a dues màquines d'ús diferenciat: d'una banda, la pianola, i de l'altra, una màquina de punta mecànica. El projecte juga amb l'ambigüitat de les targetes perforades que ens apareixen com a suport de dades i alhora com a objecte tàctil/visual, i investiga el caràcter traduïble de les estructures sonores i visuals.

Avui dia, les màquines centenàries que operen amb codis binaris mecànics s'estan substituint per màquines digitalitzades. Les targetes perforades van quedant obsoletes i en un futur pròxim no podrem accedir a la informació que hi contenen, només quedarà un objecte amb una estructura perforada enigmàtica que conté un secret inaccessible.

L'exposició, més enllà d'una documentació de procés, porta al visitant per un viatge sensual de ritmes d'autòmats, estructures visuals, forats i màquines de ferro fos que contrasten amb les fines teles transparents que produeixen.

Es tracta d'un viatge circular que comença amb una punta de coixí, i s'estén per la música, la mecànica i la informàtica, per acabar finalment amb una punta de coixí feta a mà.

TEXT AMPLIAT

La paraula traduir prové del llatí *traducere*, “portar d'una banda a l'altra”. En alemany, *übersetzen* també designa l'acció de portar algú o alguna cosa d'una riba a l'altra amb una barca. Aquesta imatge de trasllat, del desplaçament entre ribes, travessa tot el projecte *Forats, codis i puntes*. És un projecte de traducció, però no una traducció entre llengües, sinó entre sistemes: entre so i imatge, entre música i tèxtil, entre codi i matèria, entre màquina i gest humà. Parteix d'una pregunta aparentment simple però conceptualment complex: què passa quan un codi és traslladat a un medi per al qual no va ser concebut?

La pianola és un instrument que funciona mitjançant rotlles de paper perforat. Els forats de les partitures — absències materials — activen el so. He acompanyat la meua obra tèxtil, pictòrica i gràfica, amb composicions musicals generades a partir de la transferència d'estructures perforades del món quotidià a rotlles de pianola. Una d'elles, *Spitze mit Herz*, tradueix un patró de punta de coixí a un rotlle de pianola i es combina amb els sons enregistrats al taller de puntaires de l'associació del barri de Sant Antoni, de Barcelona. El resultat és una peça on sonen el piano, els boxers de fusta a mode de percussió i les veus de les puntaires, que xerren mentre treballen.

Aquesta peça sonora obre un nou desplaçament en descobrir que el rotlle de pianola té un parent a la indústria tèxtil: la targeta jacquard. El sistema Jacquard és un dels primers llenguatges binaris mecànics de la història, precursor tan de la informatització industrial com del llenguatge computacional. S'inventa al principi del segle XIX per emmagatzemar patrons i agilitzar els telers de seda a Lió. Més endavant també s'utilitza per controlar màquines de puntes.

Arrel d'aquesta troballa, sorgeixen noves preguntes. Si un patró de punta de coixí pot convertir-se en música, pot la música tornar a esdevenir punta? Seria possible que una màquina tèxtil fos capaç d'interpretar el codi perforat del rotlle de pianola? En cas que realment sorgís una punta de l'experiment, s'hi podria reconèixer l'estructura musical del seu origen?

Les targetes perforades Jacquard codifiquen instruccions mitjançant una lògica estricta de “forat”, o “no-forat”.

Els forats ocupen un lloc central en el meu treball en general, i en les peces exposades en particular. Un forat no és una cosa, sinó una absència; és la unitat mínima del no-res. Però no tots els forats són iguals: n'hi ha de

destructius i n'hi ha de funcionals; n'hi ha on caiem i n'hi ha d'on emergeix alguna cosa nova. En el tèxtil, el forat no és un buit passiu sinó l'eix estructural que sosté el conjunt. La punta, lluny de ser un passatemps casual, és una forma d'enginyeria: una arquitectura feta de fils que construeix lleugeresa i resistència al voltant del buit.

Les targetes perforades se'ns presenten de dues maneres. D'una banda, contenen informació operativa que només pot ser interpretada per una màquina concreta. De l'altra, posseeixen una dimensió visual i tàtil autònoma. Quan les màquines capaces de llegir aquests codis desapareixen, el codi esdevé obsolet: ja no produeix acció. Les targetes perforades es converteixen així en sepulcres informàtics, vestigis d'un saber tècnic en procés d'extinció inseparable de les persones que el feien possible: els que en alemany s'anomenen *Maschinenflüsterer*, aquells que "xiuxiuegen" a les màquines.

En aquest projecte, el codi de la pianola és traduït —i inevitablement mal interpretat— al llenguatge d'una màquina Schiffli centenària. La traducció exigeix ajustar gramàtiques, forçar equivalències, acceptar errors. El resultat no reproduïx ni la música ni la punta original, però genera una forma nova, inesperada, que recorda un electrocardiograma: un registre vital, una pulsació.

Assumir l'error no com a falla sinó com a possibilitat és un gest clau del projecte. Els codis binaris no admeten ambigüitat, però la seva traducció fora del sistema que els interpreta obre un espai de vaguetat. En delegar part del control a la màquina o als col·laboradors, vaig entrar en un diàleg on el resultat té un element de sorpresa i d'imprevist. És en aquest espai intermedi, entre intenció i matèria, on apareix allò realment nou.

Cal ressaltar la col·laboració amb el *Maschinenflüsterer* Andreas Reinhardt que, amb saviesa i virtuositat, va conduir la màquina a un terreny experimental; amb Frank Luft i Gabriele Reinhold que, gràcies a la conservació de maquinària obsoleta al seu museu Schaustickerei, van poder afegir un component important per a la traducció del codi; i, finalment, a Nuria Martinez, mestra puntaire que va trobar la manera de tornar a crear una punta, no a partir del codi de la targeta jacquard, sinó a partir de la seva qualitat gràfica.

Tots, i hi incloc també a Roman Cadafalch, que va crear un vídeo-poema que, amb mirada sensible, resumeix el projecte en so i imatge, estàvem impulsats per la força de la curiositat, motor i combustible de tot acte creatiu.

Forats, codis i puntes proposa així una reflexió sobre la comunicació, la transmissió del coneixement i informació. Com en qualsevol acte de traducció, alguna cosa es desplaça, alguna cosa es transforma i alguna cosa es perd. Però és precisament en aquest desajust —en aquest forat— on s'obre la possibilitat de nous sentits.

SVANTJE BUSSHOFF

Svantje Busshoff
(Neustadt i/Holst. Alemanya, 1972)

Llicenciada en Belles Arts a la HfBK Dresden, Alemanya.

Viu i treballa a Barcelona des de 2001, on desenvolupa una obra pictòrica, gràfica, sonora i objectual, emprant estratègies de des-trucció i reparació.

La seva obra s'ha mostrat a les biennals d'art de Tarragona, Castelló, Manacor, Tortosa, Ferrol, Pontevedra i Guimaraes (Portugal).

També ha exposat a Barcelona (La XinaArt, Museu Nacional d'Art de Catalunya, Biblioteca Nacional de Catalunya, Galeria Esther Montoriol), Palma de Mallorca (Galeria Lluc Fluxà), Sant Cugat (Les Lleixes del CAM), Varsovia (Galeria TA3), Hamburg (BaustelleEins), Lleida (Sala Coma Estadella) i Plauen , Alemanya (Fabrik der Fäden).

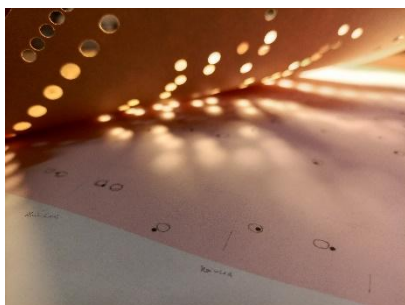
El seu treball gira entorn del no-res i la impossibilitat de precebre'l. La recerca formal i conceptual es centra en els dualismes de buit/estructura, so/silenci, estructura/detall, i actualment enfoca el seu treball en la relació destrucció - reparació i la idea de sanar.

A partir de l'any 2010 comença a treballar amb la pianola, un piano amb un mecanisme pneumàtic que s'acciona amb rotlles de paper perforat. Transfereix estructures perforades del seu entorn quotidià al rotlle de pianola, per tal de fer-los sonar.

MATERIAL GRÀFIC

Enllaç de descàrrega: <https://elnuvol.santcugat.cat/s/eSBzBQKdKYSM3gb>

Crèdits: **Fotografia del projecte Forats, codis i puntes, de Svantje Busshoff. Cortesia de l'artista**

ACTIVITATS

DIJOUS 5 DE FEBRER, A LES 19 H

Inauguració de l'exposició, amb presentació a càrrec de l'artista

Presentació a càrrec de Svantje Busshoff.

DISSABTE 14 DE FEBRER, A LES 11 H

Recorreguts acompanyats, a càrrec de l'equip educatiu del programa d'art.santcugat

Visita comentada a totes les exposicions del Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporani.

DIJOUS 19 DE FEBRER, A LES 18 H

Punt de trobada, a càrrec de M Mercè Rovira i Regàs i Svantje Busshoff

Conversa entre l'artista i M Mercè Rovira i Regàs (vicepresidenta d'OIDFA i presidenta de Puntaires de Girona) per entrellçar, plegades, vincles entre l'ofici tradicional de les puntaires, la fabricació industrial, els instruments mecànics i els processos digitals actuals.

DIVENDRES 13 DE MARÇ, A LES 17.30 H

Art en família, a càrrec de Svantje Busshoff

Quines diferents aplicacions poden tenir superfícies foradades? Com es pot transformar paper foradat en so? Activitat per a tota la família que parteix del procés d'investigació de l'artista: buscar maneres de relacionar diferents codis entre si (artesanals, mecànics, tèxtils o musicals).

Activitat recomanada per a famílies amb infants a partir de 6 anys.

Activitats amb aforament limitat. És necessària la inscripció prèvia a través del correu casaaymat@santcugat.cat, o bé del telèfon 93 565 70 82.

CONTACTE

CENTRE GRAU-GARRIGA D'ART TÈXTIL CONTEMPORANI

Pl. Can Quitèria, 1

Matins: dimecres, dissabte, diumenge i festius, de 10 a 14 h

Tardes: de dimarts a dissabte, de 17 a 20 h

Dilluns tancat

677 49 01 64

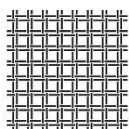
centregraugarriga@santcugat.cat

@art.santcugat

centresculturals.santcugat.cat

www.santcugat.cat/web/centre-grau-garriga

Organitza:

**Centre
Grau-Garriga
d'Art Textil
Contemporani**

art.santcugat
ARTS VISUALS SANT CUGAT

AJUNTAMENT DE
SantCugat

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Projecte finançat:

**V
e
G
a
P**